

Sygn. akt. IV Ka 576/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Regulska

Sędziowie SSO Anna Bałazińska – Goliszewska

SSO Dorota Kropiewnicka (spr.)

Protokolant Justyna Gdula

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Tomasza Fedyka

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2013 r.

sprawy **K. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 1kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków

z dnia 12 marca 2013 r. sygn. akt VII K 1222/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt: IV Ka 576/13

UZASADNIENIE

K. P. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 03 czerwca 2011r. do dnia 04 stycznia 2012r. we W. w siedzibie (...). zo.o. przy ul. (...), będąc zatrudniony na stanowisku dyrektora w w/w centrum, w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, nie posiadając stosownego upoważnienia właścicieli depozytów pieniężnych przechowywanych w w/w centrum, pobrał pieniądze w łącznej kwocie 27 399,13zł czym działał na szkodę firmy (...) Sp.z o.o., a w szczególności:

1. w dniu 03 czerwca 2011r. pobrał pieniądze w kwocie 10 zł pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 4 w książce depozytów obcych,
2. w dniu 03 czerwca 2011 r pobrał pieniądze w kwocie 50 zł pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 79 w książce depozytów obcych,
3. w dniu 19 lipca 2011 r. pobrał pieniądze w kwocie 100 zł pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 86 w książce depozytów obcych,

4. w dniu 27 lipca 2011r. pobrał pieniądze w kwocie 100 zł pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 93 w książce depozytów obcych,
 5. w dniu 03 sierpnia 2011 r. pobrał pieniądze w kwocie 300 zł pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 96 w książce depozytów obcych,
 6. w dniu 05 października 2011 r. pobrał pieniądze w kwocie 1. 990 zł pochodzące z depozytu zwykłego,
 7. w dniu 06 grudnia 2011r. pobrał pieniądze w kwocie 344, (...) pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 135 w książce depozytów obcych,
 8. w dniu 04 stycznia 2012r. pobrał pieniądze w kwocie 6.105,03 zł pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 99 w książce depozytów obcych,
 9. w dniu 04 stycznia 2012r. pobrał pieniądze w kwocie 18.400 zł pochodzące z depozytu oznaczonego pozycją 134w książce depozytów obcych,
- tj. o czyn z art. 284 § 1 kk w związku z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 12 marca 2013 r. **Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Krzyków**:

I. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) sp. z o.o. kwoty 27.399,13 (dwadzieścia siedem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć i 13/100) złotych w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku;

IV. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił firmie (...) sp. z o.o. przedmioty wymienione w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...);

V. na podstawie art. 44 § 1kk orzekł przepadek przedmiotu wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) i zarządził pozostawienie go w aktach;

VI. na podstawie art.624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierzył mu opłaty w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku- w części dotyczącej orzeczenia o nałożeniu na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody- wniósł **oskarżyciel posiłkowy - (...) sp. z o.o.**, który zarzucił wyrokowi Sądu Rejonowego obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 46 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy pokrzywdzona spółka złożyła w terminie wnioski o naprawienie szkody.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej spółki obowiązku naprawienia szkody w wysokości 27 399,13 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela posiłkowego była oczywiście bezzasadna. Wbrew podniesionemu w niej zarzutowi, Sąd Rejonowy prawidłowo orzekł w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody, zaś rozstrzygnięcie Sądu I instancji-

wbrew stanowisku wyrażonemu w apelacji- nie pozostawało w sprzeczności ze złożonym przez pokrzywdzoną spółkę wnioskiem o zobowiązanie oskarżonego do wyrównania szkody wyrządzonej popełnionym czynem zabronionym.

W piśmie z dnia 1 lutego 2013 r. oskarżyciel posiłkowy - (...) sp. z o.o. wniósł o „zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez nałożenie na niego obowiązku zwrotu kwoty 27 399,13 zł”. We wniosku tym nie sprecyzowano podstawy prawnej obowiązku naprawienia szkody. Oskarżyciel posiłkowy nie wskazał zwłaszcza, że domaga się orzeczenia środka karnego w oparciu o przepis art. 46 § 1 kk. Przedstawiciel oskarżyciela posiłkowego nie stawiał się przy tym na żaden z wyznaczonych w sprawie terminów rozpraw, co dawałoby podstawy do ewentualnego doprecyzowania wniosku o nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody.

W tych okolicznościach w pełni prawidłowe było rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, który orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w oparciu o normę art. 72 § 2 kk. Oskarżyciel posiłkowy miał w toku całego postępowania przed Sądem I instancji niczym nieskrępowaną możliwość wyraźnego wskazania, że jego wolą jest zastosowanie przez Sąd normy art. 46 § 1 kk, a więc nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody jako środka karnego, nie zaś jako obowiązku probacyjnego (art. 72 § 2 kk). Skoro wniosek taki nie został przed Sądem I instancji wyraźnie sformułowany, to rozstrzygnięcie Sądu należało uznać za w pełni uzasadnione, zaś wyrażone w apelacji zarzuty za spóźnioną próbę tłumaczenia intencji, towarzyszących rzekomo pokrzywdzonej spółce w momencie składania wniosku o zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej popełnionym czynem. Gdyby rzeczywistą wolą oskarżyciela posiłkowego było nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk, to nie zachodziły żadne przeszkody, aby stanowisko takie jednoznacznie wyrazić nie tylko w piśmie z dnia 1 lutego 2013 r., ale także w toku dalszego postępowania przed Sądem I instancji.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności, Sąd Okręgowy uznał apelację oskarżyciela posiłkowego za oczywiście bezzasadną i zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Jednocześnie w oparciu o art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolniono oskarżyciela posiłkowego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.